

Cílem této práce je zasadit svěřenský fond do systému daňového práva a analýza této pozice z různých úhlů. Hlavním cílem je popsat, jak jsou svěřenské fondy a osoby s ním spojené zdaněny. Za účelem zasazení svěřenského do širšího kontextu se práce zabývá také daňovými aspekty anglického common law trustu, který slouží jako původní vzor institutům jako je svěřenský fond. Práce je proto rozdělena na dvě části – trust a svěřenský fond.

V první kapitole je popsán historický vývoj institutu trustu a jak byl tento vývoj ovlivněn dobovou daňovou legislativou. Také jsou v první kapitole vysvětleny některé aspekty anglického práva, se zaměřením na vysvětlení rozdílů mezi právem common law a právem equity. Pochopení rozdílů mezi těmito dvěma paralelními systémy je nezbytné pro pochopení institutu anglického trustu.

Druhá kapitola se zabývá převážně soukromoprávními aspekty trustu. Snaží se zodpovědět otázku, co to vůbec trust je, co jej tvoří a jak jej můžeme definovat. Dále ukazuje, jak je trust, a osoby s trustem úzce spojené, definován daňovou legislativou. V kapitole je také krátce zmíněna povinnost registrace trustu do nově vytvořeného registru trustů.

Samotné zdanění trustu je rozebráno ve třetí kapitole. Jsou vysvětleny a od sebe rozlišeny různé typy trustu a různé modely zdanění trustu. Poté je konkrétně vysvětlen mechanismus zdanění trusteeho, beneficenta. Samostatné podkapitoly se věnují dědické dani a specifikům zdanění trustů v zájmu zakladatele.

Poslední kapitola první části se krátce zamýšlí nad daňově optimalizační funkcí, která bývá trustu často přisuzována. Jsou popsány některé postupy, které využívali trustů jako nástroje pro výhodnějšího daňového režimu. Kapitola se také lehce dotkne tzv. offshorových trustů a vysvětlí, proč jejich funkce v daňovém plánování celosvětově slábne.

Druhá část práce už se zabývá výhradně svěřenským fondem podle občanského zákoníku. Pátá kapitola je soukromoprávní, neboť je třeba vysvětlit základní pojmy, mechanismy a principy fungování svěřenského fondu. Čtenář se tedy mimo jiné dozví, jak může svěřenský fond založit, kdy svěřenský fond vzniká, jaké práva a povinnosti mají zakladatel, svěřenský správce a obmyšlený.

V následující kapitole je už podrobně popsána právní úprava zdanění svěřenského fondu. Do detailu je rozebrána daňová subjektivita fondu podle různých daňových zákonů. Kapitola se také stručně dotýká povinnosti registrace ke správci daně a svěřenských fondů jako veřejných daňových poplatníků. Dále je vysvětlen daňový režim fondu ve vztahu k dani z příjmů, dani z přidané hodnoty a dani z nabytí nemovité věci.

Předposlední kapitola zkoumá daňové povinnosti obmyšlených, kterým je z fondu plněno. V kapitole je reflektováno, že daň se vyměruje jinými způsoby nejen podle toho, zda je plněno

fyzické či právnické osobě, ale také zda je obmyšlenému vyplácen ze svěřenského fondu zisk nebo je mu plněno z majetku fondu.

Poslední kapitola práce se snaží zodpovědět otázku, zda je výhodné využít svěřenský fond primárně za účelem daňové optimalizace. Za tímto účelem na modelové situaci zkoumá daňové zatížení hypotetických osob v případě, že vloží majetek do fondu, nechají si ho ve vlastnictví fyzické osoby, nebo tento majetek vloží jako vklad do založené korporace.

Závěrem práce je konstatování, že úprava zdanění svěřenského fondu poměrně dobře reflektuje účel svěřenského fondu, tedy dlouhodobou a flexibilní správu majetku. Českou úpravu zdanění svěřenského fondu nelze dobře porovnávat s anglickou úpravou zdanění trustu, jelikož si každá země si vytvořila daňové zákony, které lépe odpovídají specifickým rysům daného institutu.